

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 lipca 2014 r.

DOLiS/DEC-701/14/67355,67356

dot.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 ust. 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana B.P., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez A. Sp. j.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana B.P., zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez A. Sp. j., zwaną dalej Spółka.

Skarżący wskazał, że cyt.: „(...) składam [Skarżący] do Urzędu na spółkę A. Sp.J. (...) z powodu przetwarzania moich [Skarżącego] danych osobowych bez mojej [Skarżącego] zgody. W ciągu ostatniego czasu otrzymałem [Skarżący] od A. dwa listy imienne wysłane na mój [Skarżącego] adres proponujące przystąpienie do pozwu zbiorowego przeciwko B. (...) Domyślam się [Skarżący], że A. pozyskała moje [Skarżącego] dane z listy syndyka masy upadłościowej I. gdzie figuruję [Skarżący] jako osoba pokrzywdzona”. W związku z powyższym Skarżący wniósł o cyt.: „(...) zbadanie mojej [Skarżącego] skargi i udzielenie informacji jaki działania mogę podjąć w celu ochrony mej [Skarżącego] prywatności”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

Spółka w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazała, iż cyt.: „(...) A. jest stron toczącego się obecnie postępowania cywilnego przeciwko B. S.A. będącego wynikiem współpracy niniejszego Banku z I. Sp. j. A. działa w niniejszym postępowaniu jako powód, na podstawie umów przelewu wierzytelności, w imieniu bardzo licznej grupy poszkodowanych wskutek czynów niedozwolonych I. Sp. j. Wskazujemy, iż etap

przyłączania się poszkodowanych do niniejszego powództwa był procesem długotrwałym (trwającym ponad 5 lat), polegającym na kampanii informacyjnej poszkodowanych, licznych spotkaniach z zainteresowanymi, procesem wymiany korespondencji, licznych rozmowach telefonicznych, itp. Co do zasady poszczególni zainteresowani kontaktowali się z A. za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, Radcy Prawnego B.K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą »Kancelaria Radcy Prawnego B.K.«. (...) dane osobowe Skarżącego znajdowały się w zasobach Kancelarii, jednak otrzymaliśmy [Spółka] zapewnienie, iż zostały one podane przez Skarżącego osobiście do celów związanych z współpracą z A. w celu dochodzenia należności Skarżącego od B. S.A. (...) sam Skarżący nie informował A. o zastrzeżeniach odnośnie przetwarzania danych osobowych pomimo wymiany korespondencji pomiędzy A. i Skarżącym we wcześniejszym okresie. (...) Mając na uwadze zastrzeżenia Skarżącego, A. zwróciło się również do Kancelarii z prośbą o niezwłoczne usunięcia danych osobowych Skarżącego. Aktualnie zarówno Kancelarii jak i A. nie jest w ich posiadaniu ani nie przetwarza ich w żaden sposób i w żadnym zbiorze”. Na okoliczność usunięcia danych osobowych Skarżącego Spółka przedstawiła protokół usunięcia danych (karta nr 22 niniejszego postępowania).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia wskazują, iż Spółka usunęła dane osobowe Skarżącego i aktualnie nie są one przetwarzane w sposób zakwestionowany w treści skargi.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowanie przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych osobowych

Skarżącego nie jest już kontynuowany, badanie jego legalności, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Ponownie zatem zaakcentować należy, iż w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, iż aktualnie dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane przez Spółkę w zakwestionowany w treści skargi sposób. Spółka usunęła bowiem przedmiotowe dane osobowe zgodnie z żądaniem Skarżącego i obecnie nie jest możliwym wydanie nakazu usunięcia jej danych osobowych.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli kwestionowane w skardze działanie Spółki doprowadziło, zdaniem Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, to roszczeń z tego tytułu można dochodzić w trybie i na zasadach określonych w przepisach innych ustaw, w szczególności ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101) w postępowaniu przed właściwym miejscowo sądem okręgowym. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – stosownie do przyznanych mu w ustawie o ochronie danych osobowych kompetencji – nie jest organem właściwym do rozpatrywania tego rodzaju spraw.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).